

عنوان مقاله:

اثر بخشی خودنظم دهی به کودکان بر میزان سازگاری و موفقیت تحصیلی و هوش هیجانی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فاطمه سعادت خواه - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، موسسه آموزش عالی خزر، محمودآباد، ایران.

خلاصه مقاله:

خودنظم دهی یکی از مباحث عمده و مهم در علم روان شناسی است که به تازگی توجه و تمرکز بسیاری از محققان و پژوهشگران را به خود جلب کرده است. خودنظم دهی، افراد و به خصوص دانش آموزان را برای شروع کردن و جهت دادن به کوشش های تحصیلی شان یاری می دهد و خود یک جنبه مهم یادگیری و عملکرد تحصیلی آنها در محیط کلاس و مدرسه است. راهکار یادگیری خودنظم دهی، استفاده فعالانه دانش آموز از راهبردهای یادگیری مناسب است که به صورت فرایندی پویا انجام می شود. طی دهه ی گذشته، تعداد زیادی از متخصصان روان شناسی تربیتی، بر اهمیت رشد مهارت های هیجانی و اجتماعی کودک، در طول تحصیلات آموزشی تاکید داشته اند و این امر به سبب اثرپذیری مهارت های سازش اجتماعی از قابلیت های هیجانی فرد است که می تواند در جریان رشد خود را نمایان سازد. از پدیده هایی که در دهه اخیر، مورد اقبال محققان مختلف قرار گرفته، پدیده ای به نام هوش هیجانی است. دلیل این امر از توانایی بالای هوش هیجانی در رفع و رجوع بهتر مسائل و کاستن از میزان تعارضات بین دریافت های فکری و احساسی ناشی می شود. هوش هیجانی، وضعیت روانی، توانایی اداره مطلوب خلق و خوی، کنترل تکانه ها و عاملی است که هنگام بروز احساس شکست ناشی از دست نیافتن به اهداف، در اشخاص، انگیزه و امید به زندگی دوباره ایجاد می کند. یافته های تحقیق نشان می دهد که مابین خودنظم دهی و سازگاری، هوش هیجانی و موفقیت تحصیلی رابطه معنادار و مثبتی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

خودنظم دهی، میزان سازگاری اجتماعی، هوش هیجانی، موفقیت تحصیلی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2018315>

